

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Camilli De Lellis Fvndatoris Religionis Clericorum Regvlarivm Infirmis Ministrantivm

Cicatelli, Sanzio

Antverpiæ

Cap. XI. Camillus statuit Congregationem extra Nosocomium fundare:
amplecti ministerum peste infectorum: Sacerdotium suscipere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37267

42 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
cuius seruabat clauem ipse Pater Franciscus
Propheta, vnus è sociis, tamquam eius loci
Sacellanus, Ibi ergo quàm occultissimè po-
terant, cœtus suos faciebant, cumque alij
domestici omnes dormirent, aut laxamenti
gratiâ per urbem irent; hi quietis & somni
vice, simul inclusi preces ad Deum funde-
bant: de diuinis rebus colloquebantur: cor-
pus flagellis diuerberabant: lectione spiri-
tuali pristinum pro Iesu Christi amore quid-
libet patiendi desiderium confirmabant,

CAPVT XI.

*Camillus statuit Congregationem extra
Nosocomium fundare: amplecti mini-
sterium peste infectorum: Sacerdotium
suscipere.*

CVM animaduerneret Camillus ex illis
occultis Congregationibus dignū ope-
ræpretium nullum emergere; nec se ea quæ
destinauerat animo, posse foras in lucem
edere; hærebat non parum animo confusus
& consilij expers, nec quid tandem conclu-
deret, certum habebat. Sed hac confusione
& hisce dubiarum & incertarum cogitatio-
num molestiis ipsa Dei benignitas aliorum
seruorum suorum operâ, eum in hunc mo-
dum

dum exoluit. Quidam ex eius amicis (qui beato Philippo Nerio à Confessionibus utebatur) Marcus Antonius Cortesellus appellatus, ventitare ad Nosocomium præstandæ charitatis gratiâ solitus erat: cum illo igitur totum de Congregationis institutione consilium, quod pridem in animo habebat, communicauit, speciatiuq̃ue enarrauit, quæ sibi à Nosocomij Præsidibus nuper accidissent: precatusq̃ue est, vt si quid hac in re suppeteret auxiliij aut consilij, participem se faceret. Responsionis autem Corteselli summa hæc fuit: Quod quidem ad cogitationem talis instituendæ Congregationis attineret, rem sibi videri nec admodum extraneam, & infirmis necessariam, & habere posse successum: sed quòd cogitaret intra Nosocomij parietes illam instituere; id neque factu facilè, neque etiam expediens videri: cum scilicet nihil expectari possit boni ex ædificatione in alieno. Perinde enim hoc esse, atque struere in aère absque vlllo fundamento. Quare suadere se, vt Nosocomio excederet, & domũ aliquam in ciuitate deligeret, vbi pro libitu suo initium meditato operi faceret. Cui consilio, tamquam à Deo cælitus missio, prorsus adhæsit, atque exequi omnino decreuit: tantoq̃ue magis in eo se obfirmavit, quòd consequenti Dominica idem Cortesellus ad Nosocomium

VII

174

comium reuersus hoc insuper addidit, locutum se esse cum Patre Francisco Maria Tarugi (qui postea fuit Cardinalis) & fusè illi rem omnem exposuisse : illum verò valdè approbasse, & quantum sibi talia conata arri-derent, minimè dissimulasse : quin illum hoc etiam amplius adiunxisse, eam Congregationem, si tempore pestilentiae exorta esset, potuisse plurimum adiumenti multis mortalibus tam maligna lue infectis importare. Cuius rei commonitio minimè in terram sterilem cecidit. Siquidem Camillus hoc intellecto, hanc quoque sibi prouinciam, licet periculi plenam, assumere, atque etiam pestilenti morbo laborantibus promptus ferre suppetias destinauit : quod & postea fecit. Sed quia Dominus Deus (qui eum ad res excellentiores vocabat) pedetentim in serui sui illustratione procedebat, inde accidit, vt Camillus è supradicto Corteselli responso in alteram cogitationem multò maioris momenti, quàm prima fuisset, ascenderit. Hæc autem fuit huiusmodi : quòd, quandoquidem in animo haberet extra Nosocomium fundare Congregationem, nunc in mentem & cogitationem ei venerit, se, quamdiu in statu seculari & laico (in quo tunc erat) consisteret, numquam vllos sui sectatores habiturum. Quare hanc iniit rationem, vt primò de Sacerdo-

cerdotij susceptione, & de iis quæ ad illud requiruntur, cogitaret: deinde, vt factus Sacerdos missionem à Nosocomio peteret: tertio denique vt domum in ciuitate compararet: hocque apud se decreto visus sibi est omnes exforbere posse difficultates. Iacta igitur in eum fiducia qui eum confortabat, mox aggressus est à primis fundamentis addiscere Grammaticam. Ad hanc magistro vsus est quodam S. Iacobi Sacellano, qui dominus Antonius Biskainus nominabatur: à quo lectionem quotidie accipiebat: sed eo vitæ functo, admirabilis Dei prouidentia illi alterum multò magis idoneum prospexit Bartholomæum nuper Sacerdotem à Biscaglia, qui, tamquam cælesti illustratione accepisset, hunc rudem hominem quiddam magnum in Ecclesia Dei aliquando præstiturum, cura planè admirabili semper illi aderat, exstimulabat, impellebat ad discendum. Quare dici non potest, quantum studij ac diligentia Camillus ad eam disciplinam percipiendam tali incitatore attulerit: cum & ambulando per Nosocomium lectionem suam addisceret, & de manibus librum vix vniquam deponeret. Quin & postea, præ desiderio quam citissimè destinata exequendi, non dubitauit (quamuis trigintaduorum esset annorum) aliquanto tempore publicas scholas

las

VII

174

46 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
las Societatis IESV adire, & infimam Gram-
maticæ classẽ cum pueris frequentare.
Aded post Dei amorem cum alia omnia,
tum etiam pudorem & quamcumque eru-
bescentiam ponebat. Res porrò erat non
mediocri admiratione digna, videre quanta
cum humilitate & patientia in ea classe se ge-
reret: vbi sanè aliter fieri non poterat, quin
maxima perfunderetur verecundia, cum se
tam grandi natu & tanta corporis procerita-
te, in medio tot pusillorum puerorum ver-
sari conspiceret. Postremò, tantum diuina
opitulante gratia allaborauit, & tales in stu-
diis progressus fecit, vt eorumdem Patrum
Societatis IESV iudicio, (qui illum valdè dili-
gebant, & quem domus S. Iacobi Præfectum
sciebant) idoneus ad Sacerdotium euaserit.

CAPVT XII.

*Camillus diuina gratia duas magnas elu-
Etatus difficultates fit Sacerdos.*

QVamprimùm Camillus se ad susci-
piendos Ordines idoneum sensit, & Ro-
manum examen P. Stephani Tuccij subiit,
confestim de iis breuì capeendis cogitauit.
Sed mox duæ occurrerunt grauissimæ diffi-
cultates: quarum prior fuit, quòd cum qua-
dam